```
1. Protokoll ⊑ Tilgangsprosess
 2. Identifikator \sqsubseteq DigitalRessurs
 3. Protokoll \sqcap Identifikator \sqsubseteq \bot
 4. ∃ løsbargjennom.T ⊑ Identifikator
 5. \top \sqsubseteq \forall løsbargjennom.Protokoll
 6. ∃ identifiserer. T ⊑ Identifikator
 7. T \sqsubseteq \forall identifiserer. Digital Ressurs
A-boks: Fakta
F1) Identifikator(pi)
F2) løsbargjennom(pi, p)
F3) Identifikator(p)
F4) identifiserer(p, pi)
Skisse av utledning (kort)
  Fra F2 og (5): Protokoll(p).
  Fra F3: Identifikator(p).
  Fra (3): Protokoll(p) \land Identifikator(p) \Rightarrow \bot. Inkonsistens.
b.20
Vi isolerer den minimale delen som trengs for inkonsistensbeviset.
Predikatkonvensjoner:
  L(x,y): løsbargjennom(x,y)
  Protokoll(x)
  Identifikator(x)
```

```
Konstanter: pi, p
Førsteordens utsagn (KPNF/CNF)
  \forall x \forall y (\neg L(x,y) \lor Protokoll(y))
  \forall x (\neg Protokoll(x) \lor \neg Identifikator(x))
  L(pi, p)
  Identifikator(p)
b.21
Klausulmengde (fra b.20)
K1: \neg L(x,y) \lor Protokoll(y)
K2: ¬Protokoll(z) V ¬Identifikator(z)
K3: L(pi,p)
K4: Identifikator(p)
Mål: Utled tom klausul (\perp).
Resolusjonsbevis (med substitusjoner)
Fra K1 og K3
  K1: \neg L(x,y) \lor Protokoll(y)
  K3: L(pi,p)
  Substitusjon \sigma 1 = \{x := pi, y := p\}
  Resolvent R1: Protokoll(p)
Fra K2 og K4
  K2: \neg Protokoll(z) \lor \neg Identifikator(z)
  K4: Identifikator(p)
  Substitusjon \sigma 2 = \{z := p\}
  Resolvent R2: ¬Protokoll(p)
Fra R1 og R2
  R1: Protokoll(p)
```

R2: ¬Protokoll(p) Resolvent: ⊥

Dermed er den tomme klausulen utledet, og inkonsistensen er bevist.